

Gudstjeneste søndag d. 15. december 2019.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Matt 11,2-11

Musik: Anders Gustavsen-Sprotte & Søren Jantzen

Sang: Rikke Roland Honoré, Sophie Henriksen

Schwaner & Niels Petersen

Børnekirke: Lene Bræstrup

Tekning: Julian Levin

Rikke Roland Honoré: When I think upon Christmas

Velkomst

Salme/Trosbekendelse: King of Kings

Bøn - Fadervor

Børnekirke

Omtaler og indsamling

Salme: Blomstre som en rosegård

Bibellæsning

Tale

Salme: Det er så mørkt omkring advent

Indstiftelse af nadver

Salme: Se, Guds lam

Brød & Vin

Bøn og lys

Sophie Henriksen Schwaner: Mary did You know

Salme: Gør døren høj, gør porten vid

Velsignelse

Niels Pedersen: Mercy Me - Josph's Lullaby

Prædiken søndag d. 15. december 2019.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Matt 11,2-11

Som forældre skærmer vi nogen gange vores børn fra verden. Vi bestemmer, hvad de må se på TV, men glemmer i øvrigt at tjekke op på, hvad de ser på deres telefoner på Youtube.

Vi fortæller dem om verden, om dårlige og gode nyheder, på en måde, som vi mener passer til, hvad de kan rumme på deres udviklingstrin.

Sådan gør vi, når vi er bange for, at den fulde sandhed, vil vælte vores børns opfattelse af verden. Det er det, der sker, når vi vurderer, at de ikke er modne til at håndtere den fulde sandhed.

Selv om voksne har vi nogen gange brug for at få sandheden serveret lidt i etaper, så vi faktisk kan rumme den.

Egentlig er det et bibelsk princip, som Paulus anvender, der beskrives i 1. Korintherbrev: "Og jeg kunne ikke tale til jer, brødre, som til åndelige mennesker; jeg måtte tale til jer som til kødelige mennesker, som til spæde i troen på Kristus. Jeg gav jer mælk, ikke fast føde, for den kunne I endnu ikke tåle, og det kan I heller ikke nu;"¹

Det tror jeg imidlertid godt vi kan tåle, så nu går vi til historien om Johannes Døberen.

¹ 1. Kor. 3,1-2.

3 af 7

Det er også en historie om at servere nyheder lidt af gangen, således at mennesker kan rumme hele omfanget.

Adventstiden er, ligesom fastetiden op til påsken, en lang forberedelse, for at vi til fulde vil være i stand til at forstå, omfanget af, hvad Gud har gang i. Man kan sige, at det er Gud, der tager hensyn til os, for det at han i Jesus bliver menneske, er ganske enkelt for stor en kamel for os at sluge, hvis vi får den serveret i et stykke.

Adventstiden rummer profetierne fra Esajas, som minder os om, at Gud har set det folk, der vandrer i mørket og at vi skal se et stort lys.² Gud vil gribe os.

I adventstiden mindes vi, hvordan Gud kom til os. Men samtidigt er det en forberedelses tid, som peger frem mod, at det vil ske igen. Det har vi brug for. Jeg længes efter det, for der er ingen tvivl om, at mørket findes i vores verden.

På årsdagen for krystalnatten, blev jødiske begravelsepladser vandaliseret. En jødisk familie fik sat en jude-stjerne på postkassen ved deres hjem. Antisemitismen viser sit grimme fjæs. Man kunne håbe, at vi i Europa havde lært af vores dystre fortid!

Statministeren bekendtgør, at syrienskrigere og deres børn intet har at gøre i Danmark. Siden hvornår er vi i Danmark begyndt at lade forældres synd gå i arv til uskyldige børn?

² Es. 9,1.

4 af 7

En mand helt uden moralsk kompas leder verdens supermagt. Man kunne tro, at det var et reality-show på TV, men ak, det er virkelighed.

I vort land stiger andelen af børn, der mistrives og kæmper med angst og ensomhed. Mange danske børn har oplevelsen af, at deres travle forældre, hverken ser eller hører dem.

Tilsyneladende er der også grobund for islamistisk terror i vort land. Mennesker slås med sygdom og døden er en realitet.

Det er let nok at få øje på mørket.

Men der er også lys.

Lyset er dog nødt til at komme gradvist, ellers blændes vi af det vi ser.

Johannes Døberens rolle er præcis, at pege på den Jesus, som kommer efter ham. At pege på lyset.

Det gør han ved forberede folk på, at Jesus er på vej. En af forberedelserne, som folk gør er, at blive døbt af ham i Jordanfloden til deres synders forladelse og til et nyt liv. Johannes er meget tydeligt. Der kommer en efter mig, siger han, som er stærkere end mig.³

Der var mange menesker, som var samlet omkring Johannes og levede sammen med ham ude i ørkenen, mens de ventede på Jesus. I dag ville vi nok have set på det, og omtalt det som noget sekterisk.

³ Matt 3,11.

Johannes har været den stemme i samfundet og dermed har han også været en trussel mod magthaverne. Den slags menesker har man det stadig med, i nogle sammenhænge, at fængsle. Så der var Johannes Døberen havnet.

Han havde brugt sit liv på at forberede menesker på Jesus komme.

Men nu sidder han i fængslet og bliver i tvivl om, hvad det lige er, der sker omkring ham.

Vi ved godt at forventninger til Jesus var, at han ville brage ind i Jerusalem og smide romerne ud. Men han gjorde jo ikke helt som folk forventede. Det er som om, at på det her tidspunkt i Matthæusevangeliet, at der er sket et skifte i folks opfattelse af Jesus. Det er som om, at nu begynder de kristiske røster at pippe frem.

Nu er Johannes også kommet i tvivl om, hvad det lige er, som sker.

Det må jo være frygteligt, når man som Johannes faktisk har haft en mission i livet, og så komme i tvivl om det hele.

Han sender to af sine disciple til Jesus og de spørger ham: "Er du den, der kommer, eller skal vi vente en anden?"⁴

⁴ Matt 11,3.

Jesus kunne bare have sagt ja, og dermed givet Johannes fred i sindet.

Jesus tvister det hele, således at Johannes' tvivl bliver til proklamation af Kristus.

Han siger til de to disciple: "Gå hen og fortæl Johannes, hvad I hører og ser.
Hvad er det, de ser omkring Jesus?"

Det er netop tegnene på, at Guds rige er kommet nær, at alting er vendt på hovedet. Nu ser de blinde.⁵ De døve hører. De spedalske bliver rene.⁶ De lamme går.⁷ De døde opstår⁸ og evangeliet forkyndes for fattige.⁹

Svaret er ja, Johannes, Guds riger kommet nær. Men det er ikke kun for dig, men for alle, som trænger.

Det er det, vi gennemlever her i adventstiden.

Vi hjælper hinanden med at få øje på de små tegn på, at Jesus er i verden.

For lyset er her også! Om kort tid vil vi atter opleve, at lyset trænger mørket tilbage, og dagene bliver længere. Det er et godt vidnesbyrd om, at lyset vinder frem, og at det altid vil være stærkere end mørket. Sandheden i dette

⁵ Matt 9,28-32.

⁶ Matt 8,1-4.

⁷ Matt 8,5-13.

⁸ Matt 8,1-4.

⁹ Matt 5,3-12

7 af 7

minder Johannesevangeliet os om: "Og lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke." Joh.1,5.

Om lidt kommer tiden, hvor vi igen skal forkynde om Gud, der i Jesus blev menneske. Han, som er verdens lys, kommer til os. Mørket må vige, for "lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske, er ved at komme ind i verden." Joh.1,9.

Amen

Salme: Det er så mørkt omkring advent.